CASA NOSTRA
CASA VOSTRA

MANIFEST

Catalunya ha estat sempre terra d'inclusió, però no podem oblidar que en molts moments també hem estat rebuts en altres terres. A Catalunya convivim amb persones de la resta de l'Estat, persones de totes les cultures, de tots els països i de totes les creences.

Més de 290 milions de persones han hagut de desplaçar-se forçosament de casa seva per conflictes armats, vulneracions dels drets humans, canvi climàtic i pobresa. Des de l'any 2000, i per culpa de les polítiques europees de blindatge de les seves fronteres, més de 32.000 persones han perdut la vida intentant creuar el Mar Mediterrani, que s'ha convertit en un immens cementiri. L'any 2016 ha estat un dels més mortífers.

Els estats membres de la Unió Europea, lluny d'oferir una solució a la situació, han restringit encara més el pas de les persones fins a tancar les fronteres i Europa s'ha consolidat com una gran fortalesa. N'entren amb comptagotes i qui ho aconsegueix ho fa jugant-s'hi la vida i buidant-se les butxaques en favor de les xarxes de tràfic de persones. Un cop arriben als nostres pobles i ciutats, corren el perill dels CIE, l'exclusió i el racisme. Aquestes polítiques de la UE incentiven la mortalitat i esborren del mapa les vies segures i legals. Per molt que s'apliquin mesures per frenar la immigració, les persones continuaran intentant arribar perquè els motius que les empenyen a fugir són molt més forts que els murs que es puguin trobar pel camí.

El 2015, l'Estat espanyol es va comprometre a rebre 10.772 persones refugiades en un termini de dos anys. Malgrat les pèssimes condicions en què es troben aquestes persones, aquest compromís s'està incomplint a hores d'ara. D'aquesta manera, el govern espanyol, conjuntament amb altres estats europeus, vulneren sistemàticament el Dret internacional així com els compromisos adquirits amb la signatura de la Declaració Universal dels Drets Humans o la carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea (UE), entre d'altres. L'acord entre UE i Turquia n'és un exemple flagrant.

Les competències en polítiques d'asil són estatals, però creiem que Catalunya i les seves institucions han de donar una resposta més clara i contundent davant el desplaçament forçat de persones més gran des de la II Guerra Mundial. Catalunya té competències en polítiques d'acollida i podria aplicar mesures per millorar-les i enfortir-les des d'ara mateix.

Per tot això, davant la inacció de l'Estat espanyol, fem una CRIDA A LES INSTITUCIONS CATALANES A:

1. Actuar definitivament davant d'aquesta situació tal com reclama la ciutadania perquè Catalunya sigui terra d'acollida.

2. Garantir la inclusió i el desenvolupament social digne de les persones migrades a Catalunya i comprometre's a aplicar mesures contra el racisme, la xenofòbia, la LGTBIfòbia i la violència masclista.

3. Defensar el dret a la lliure circulació de les persones, tal com queda recollit a l'article 13 de la Declaració Universal dels Drets Humans.

4. Treballar per eradicar les causes d'injustícia, violència estructural, guerra i vulneració dels drets humans en origen que són l'arrel dels moviments forçats o no desitjats de població. I en aquest sentit, fomentar la cultura de pau. Demanem que s'assumeixin compromisos immediats.

I ANIMEM LA CIUTADANIA a organitzar-se, mobilitzar-se i fer sentir la seva veu per tal d'aconseguir una conscienciació col·lectiva que afavoreixi el canvi d'actitud de les institucions en relació amb l'anomenada "crisi migratòria" que actualment viu la Mediterrània.

*Aquest darrer punt està literalment extret d'una declaració del Parlament de Catalunya l'any 1995 en el context de la guerra dels Balcans.